

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: a) K. V., b) Ing. P. O., zastoupeni advokátem JUDr. Čeněk Svatošem, se sídlem T.G.Masaryka 637, Šluknov, proti žalované: Česká lékařská komora, se sídlem Dolní náměstí 38, Olomouc, zastoupené advokátem JUDr. Janem Machem se sídlem Vodičkova 28, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí Čestné rady žalované ze dne 8. 4. 2005 čj. 02/32/802, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2007 č. j. 22 Ca 2/2006 - 48,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2007 č. j. 22 Ca 2/2006 - 48 **se zrušuje** a žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Žalovaná podala včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2007 č. j. 22 Ca 2/2006 - 48, kterým bylo pro vady řízení zrušeno rozhodnutí Čestné rady České lékařské komory ze dne 8. 4. 2005 čj. 02/32/802, věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení, a bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Ze soudního spisu vyplývá, že rozhodnutím senátu Čestné rady České lékařské komory, jak je specifikováno v záhlaví tohoto rozhodnutí, bylo potvrzeno rozhodnutí senátu Čestné rady České lékařské komory v Děčíně, podle něhož se praktický lékař MUDr. A. O. dopustil disciplinárního provinění a byla mu uložena pokuta 10 000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 16. 6. 2005 MUDr. O. žalobu u krajského soudu, kterou se domáhal, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

V soudním spise je založen stejnopis úmrtního listu, z něhož vyplývá, že MUDr. O. zemřel dne 11. 1. 2007.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 20. 8. 2007 č. j. 22 Ca 2/2006 - 39 rozhodl tak, že soud v řízení na straně žalobce pokračuje s K. V., a s Ing. P. O. V odůvodnění krajský soud uvedl, že před rozhodnutím o věci žalobce (MUDr. O.) dne 11. 1. 2007 zemřel. Soud proto postupoval podle § 107 odst. 1, 2 o. s. ř. při použití § 64 s. ř. s. a rozhodl o tom, že v řízení bude pokračováno s těmi, kdo nabyli dědictví po žalobci podle usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 6. 6. 2007 čj. 35 D 136/2007-35, které nabylo právní moci dne 29. 6. 2007.

Krajský soud v Ostravě pak shora uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalované zrušil pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. i) s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku mj. poznamenal, že je zjevné, že žalované s poukazem na obecné principy správního trestání nezbude než řízení s ohledem na úmrtí MUDr. O. zastavit. Správní sankci (zde disciplinární opatření) nelze totiž uložit někomu, kdo zemřel, ani za něj komukoli jinému.

V kasační stížnosti žalovaná vyvracela důvody, pro které krajský soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a navrhla, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Druhý žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti vyvracel její důvodnost a navrhl, aby byla Nejvyšším správním soudem zamítnuta.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Vzhledem k tomu, že žalobce MUDr. O. v průběhu řízení před krajským soudem zemřel, je třeba především posoudit správnost postupu krajského soudu, který v řízení pokračoval s dědici MUDr. O. s odkazem na ust. § 107 odst. 1, 2 o. s. ř. s použitím § 64 s. ř. s., a to z toho hlediska, zda byly splněny podmínky řízení.

Podle § 64 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu.

Podle § 107 odst. 1 o. s. ř., jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.

Podle odstavce 2 tohoto ustanovení, ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost, o něž v řízení jde.

Ze shora citovaných ustanovení vyplývá potřeba vyložit slova „povaha věci“, resp. „umožňuje-li to povaha věci“ ve vztahu k projednávané věci. Proto je nejprve žádoucí učinit úvahu o tom, kam a s jakými procesními důsledky je třeba zařadit disciplinární řízení (disciplinární trestání), které vedou příslušné orgány České lékařské komory s lékaři proto, že měli porušit povinnost vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a

způsobem stanoveným zákony [§ 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře]. Tento zákon stanovil za porušení těchto povinností uložení důtky nebo pokuty od 2000 do 20 000 Kč, resp. pokuty od 3000 Kč do 30 000 Kč nebo podmíněné vyloučení z komory anebo vyloučení z komory. Disciplinární řízení vedené proti lékařům je součástí širšího právního pojmu – správního trestání.

Správní trestání, na rozdíl od trestního práva hmotného a procesního a v podstatě i řízení o přestupcích, není kodifikováno. Přesto lze učinit závěr, že v něm jde o „trestní“ řízení, protože se v něm rozhoduje o vině a sankci za správní delikt.

Trestní řízení podle trestního řádu i řízení o přestupcích vycházejí ze zásady nepřípustnosti trestního stíhání toho, kdo zemřel [srov. § 11 odst. 1 písm. e) a dalších navazujících ustanovení trestního řádu; § 76 odst. 1 písm. i) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích].

Podle názoru Nejvyššího správního soudu je třeba z této zásady vyjít i při správním trestání fyzických osob. Jestliže ten, kdo podal u krajského soudu žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o vině za spáchání správního deliktu a o uložení správní sankce, v průběhu tohoto řízení zemřel, nemůže krajský soud v řízení pokračovat s procesním nástupcem (§ 107 odst. 1, 2 o. s. ř.), protože to povaha věci neumožňuje.

Krajský soud vyšel z jiného právního názoru a proto Nejvyšší správní soud jeho rozhodnutí zrušil. V řízení před krajským soudem po smrti žalobce neexistoval žalobce jako účastník řízení; proto nebyla splněna podmínka řízení, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný. Proto krajský soud měl po smrti žalobce žalobu odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., což neučinil. Nejvyšší správní soud proto žalobu odmítl podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně
senátu